

อาถรรพ์ เจ้ากระดูก มรณะ

เมื่ออาถรรพ์จากเจ้ากระดูกคนตายที่ขุดขึ้นมาจากหลุม
นวนิยายสยองขวัญสุดระทึกที่ได้เข้าชิงรางวัลนาไอ้ครั้งที่ 169

冲方 丁
อุบาคะ โท

Bibli

ฉบับ
ทดลองอ่าน

ภาวิไล
เดวียนันท์
แปล

อาหารฟ้าทะลุกระดุมมรณะ

骨灰

อุบาคาตะ โท

ภาวิฉัตร เตวียนันท์ แปล

Bibli

บทที่ 1

ปลดปล่อย ปี 2015

1

—บันไดพิลึก

มัตสึนากะ มิตสึฮิโระหยุดฝีเท้าเมื่อนึกเสียใจหลังจากเดินลงมาได้พอสมควรแล้ว

บันไดนี้ทอดลึกลงไปยังชั้นใต้ดิน บันไดช่วงละสิบถึงสิบเอ็ดขั้นทอดตัวกวกลงไปเรื่อย ๆ ทุกครั้งที่คาดหวังว่าใกล้จะสุดทางแล้ว เป็นต้องมีชันพักและบันไดขั้นต่อไปโผล่มาเสมอ

การที่ทุกพื้นที่เป็นคอนกรีตเปลือยเปล่าก็ไม่ใช่เรื่องแปลกสำหรับไซต์ก่อสร้าง แต่แปลกตรงที่ไม่มีไฟติดตั้งอยู่เลยแม้แต่ดวงเดียว มิตสึฮิโระใช้มือที่สวมถุงมือผ้าปรับไฟฉายติดหมวกนิรภัยให้ส่องลงไปตามล่างเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากมีแสงสว่างเพียงเท่านั้น เขาจึงต้องก้มหน้าเดินส่องไฟฉายไปที่เท้าเพื่อ

ลงบันได พลอยให้คอตึงไปหมด

—บันไดนี้จะทอดลงไปถึงไหนกัน

मितลีธีโรใช้มือบีบนวดหลังคอเพื่อคลายกล้ามเนื้อ
พลังงานก็อยากกลับขึ้นไปใจจะขาด ยิ่งเดินลงมาลึกลงไป
นอกจากจะหงุดหงิดเพราะเดี๋ยวต้องลำบากไต่กลับขึ้นไปอีก
ความรู้สึกกลัวที่แคบเพราะอยู่ลึกลงมาในชั้นใต้ดินยังแผ่ซ่าน
ไปทั่วจิตใจ ความกังวลว่าจะถูกขังไว้ในความมืดมิดถาวร
เข้ามา และยิ่งไปกว่านั้น...

—ทำไมถึงแห้งแบบนี้ล่ะ

เขานึกรำคาญอากาศที่แห้งจนแสบตาแสบคอไม่สมเป็น
ชั้นใต้ดินซึ่งควรจะอับชื้น ทำให้อยากรีบกลับไปสูดอากาศสดชื่น
บนดินให้เร็วที่สุด หรืออย่างน้อยก็...

—เหม็นเหมือนกลิ่นเผากระดูกแะ

อยากหนีจากบรรยากาศไม่น่าอภิรมย์อย่างไรเหตุผลนี้
ให้เร็วที่สุด

แต่मितลีธีโรทำอย่างนั้นไม่ได้ จึงหยิบโทรศัพท์มือถือ
จากเสื้อนอกมาดูเวลา เจ็ดโมงครึ่งแล้ว ต้องตรวจสอบให้
เสร็จภายในอีกหนึ่งชั่วโมงหลังจากนี้ และกลับไปรายงาน
ที่สำนักงานใหญ่

“รีบจัดการให้เสร็จนะ”

ทาเคนากะ ยาสึฮิโตะเป็นหัวหน้าโทร.มาสั่งเช่นนั้นตั้งแต่

ก่อนหกโมงเช้า

ขณะนี้สมาชิกทุกคนในที่นี้มีมติสืโระลังกัด รวมทั้งทาเคนากะกำลังรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉิน ย่อมไม่ใช่เวลาที่จะทำอะไรยืดเยื้ออย่างการถอนตัวกลับขึ้นไปก่อนแล้วค่อยลงมาใหม่

—รีบจัดการให้เสร็จดีกว่า

มิตสึฮิโระออกคำสั่งบังคับตัวเอง แล้วเดินลงบันไดไปด้วยความรู้สึกเหมือนกระโดดลงสู่กันหลุมอันมืดมิด

“ต้องจัดการก่อนจะกลายเป็นเรื่องยุ่งยาก”

ตอนที่ทาเคนากะโทรศัพท์มา มิตสึฮิโระอาบน้ำเรียบร้อยแล้วและตื่นเต็มตาแล้ว ถึงไม่ต้องรอให้หัวหน้าเอ๋ด้วยเสียงแคว้งแคว้ง มิตสึฮิโระก็รู้สึกอย่างเดียวกัน

เขาปรับแต่งตัวในห้องนอนมืดสลัว คว่ำกระเป๋ แล้วเปิดประตู มิโยโกะผู้เป็นภรรยาคงสัมผัสได้

“ไปได้มาดิล่ะ แยมเลยนะ”

เธอพูดด้วยน้ำเสียงง่วงงุนโดยไม่ยกศีรษะขึ้นจากหมอนพร้อมโบกมือข้างหนึ่งให้ ส่วนมืออีกข้างวางอยู่บนหน้าท้องโป่งนูน เข้าสู่เดือนที่เจ็ดของการตั้งครรภ์แล้ว เธอจึงลุกขึ้น

ปูปับไม่ได้ คู่ตัวก็ไม่ได้ กระทั่งจะใส่ถุงเท้ายังเป็นเรื่องยากลำบาก

मितสึอิโระเดินกลับไปกุมมือมิโยโกะตอบเบา ๆ ก่อนจะวางลงข้างหมอน

มิโยโกะผ่อนคลายความเครียดทางใจทางจมูกอย่างสงบ มิตสึอิโระจึงออกจากห้องนอนไปยังโถงทางเดิน ค่อย ๆ เปิดประตูเข้าไปในห้องลูก ห่มผ้าที่ซาเอะผู้เป็นลูกสาวเตะออกให้ใหม่ ก่อนลูบศีรษะลูก เขาเปลื่อยิ้มเพราะลูกทำเสียงหายใจทางจมูกเหมือนแม่

ค่อยยังชั่วที่ลูกอยู่ชั้น ป. 1 แล้ว จึงไม่ต้องไปรับส่งที่โรงเรียนอนุบาล สำหรับสามีภรรยาที่ทำงานทั้งคู่ ถือเป็นช่วงที่พอจะหายใจหายคอได้บ้าง แน่แน่นอนว่าต้องเตรียมพร้อมสำหรับทารกคนใหม่ที่กำลังจะเกิดมาด้วย แต่เขากับมิโยโกะต้องไม่เป็นไรแน่ มิตสึอิโระคิดเช่นนั้นอย่างมั่นใจ เพราะพวกเขาสองสามีภรรยาได้เรียนรู้ผ่านลูกสาวคนโตมาด้วยกัน

เขาเดินออกจากห้องลูกและตรงไปยังโถงประตู เลือกรองเท้าพื้นกันลื่นจากชั้นรองเท้ามาสวม

นี่คือรองเท้าสำหรับเดินในโซตังงาน เพราะหากสวมรองเท้าหนังพื้นลื่น ก็เหมือนร่นหาที่ให้เกิดอุบัติเหตุดี ๆ นี่เอง

เขาออกจากโถงหน้าประตูห้องไปชั้นลิฟต์ ห้องที่मितสึอิโระซื้อไว้เป็นห้องห้วมบนชั้นสี่ หากมีเวลาเหลือ เขาจะเดินขึ้นลง

บันไดเพื่อออกกำลังกายไปในตัว แต่ตอนนี้ไม่มีอารมณ์ทำอย่างนั้น
ทันทีที่ออกจากลิฟต์มายังโถงทางเข้าชั้นล่าง แล้วเดินผ่าน
ประตูอัตโนมัติแบบมืออัตโนมัติออกไป มิตสึฮิโระก็นึกหน้าเมื่อ
ได้ยินเสียงฝนกระหึ่มและอากาศเย็นเฉียบจนน่าตกใจ

เขาชะล่าใจไปนิด เพราะอากาศร้อนจนเหงื่อซึมมาตลอด
ตั้งแต่เข้าเดือนมิถุนายน อีกสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะเกรงใจมิโยโกะ
จึงไม่ได้เปิดผ้าม่านห้องนอน การที่ไม่รู้ตัวว่าฝนตกเพราะแค่
ไม่ได้เปิดม่านบ่งบอกให้รู้ว่า สิ่งก่อสร้างในปัจจุบันตัดขาดจาก
สภาพอากาศภายนอกได้ดีแค่ไหน ไม่แปลกใจที่มีข้อบังคับ
ให้เจาะช่องติดตั้งปล่องระบายอากาศไว้ตรงไหนสักแห่งเพื่อ
ป้องกันอุบัติเหตุอย่างการขาดออกซิเจน

มิตสึฮิโระถอนหายใจ ยกกระเป๋าบังศีรษะแล้วออกวิ่ง
ข้ามถนนไปจะเจอลานหน้าสถานีพอดี ทางเข้าออกสถานีรถไฟใต้ดิน
อยู่ห่างจากประตูคอนโดไปเพียงร้อยห้าสิบเมตร

—คิดถูกแล้วที่หาบ้านอยู่หน้าสถานี

แม้จะราคาสูง แต่เดินทางไปทำงานสะดวกสบายอย่างยิ่ง
มิโยโกะจริงจังกับหลักฮวงจุ้ยหรืออะไรทำนองนั้นที่มิตสึฮิโระ
ไม่เข้าใจ แต่เธอก็ยังตกลงเลือกห้องนี้ก่อนใคร

—เรียกว่าจุดรับพลังโช้ไหมนะ

ขณะลงลิฟต์ไปที่ชั้นใต้ดิน มิตสึฮิโระก็คิดเช่นนั้นขณะปิด
เม็ดยันที่เกาะตามชุดสูท ได้ยินว่าช่วงนี้กำลังเป็นกระแส แต่

ไม่รู้เหมือนกันว่ามันคือจุดอะไรกันแน่ มิตสึฮิโระจึงตีความเอาว่า มันเป็นการแสดงความซาบซึ้งต่อวิถีชีวิตคนเมืองอันสะดวกสบาย ในแบบของมิโยโกะ

เมื่อลงมาถึงชั้นใต้ดินก็ไม่ได้ยินเสียงฝนอีก ความชื้นจากสายลมที่พัดเข้ามาก็จางหายไปด้วย มิตสึฮิโระแวะซื้อชาและแซนด์วิชจากร้านสะดวกซื้อในสถานีมาเก็บใส่กระเป๋า แล้วเดินข้ามผ่านเครื่องตรวจตั๋วลงไปยังชานชาลาของรถไฟสายเด็นเอ็นโทชิ ก่อนจะขึ้นรถไฟที่มาจอดเทียบพอดี

บนขบวนรถมีคนประปราย ลมเย็นจากแอร์กระทบผิวจนรู้สึกหนาว มิตสึฮิโระนั่งตรงตำแหน่งที่ไม่ค่อยโดนลม ก่อนหยิบโทรศัพท์มือถือของบริษัทออกมาดูความคืบหน้าของ “เรื่อง”

ผ่านมาแล้วยี่สิบสองชั่วโมงนับแต่เกิดเรื่อง

สำหรับสมาชิกทีมจัดการภาวะวิกฤตของแผนก IR ซึ่งตั้งเป้าว่า ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ต้องจัดทำเอกสารให้ได้ ภายในสิบสองชั่วโมง จึงถือเป็นเรื่องขมขื่นอย่างยิ่ง

IR หรือนักลงทุนสัมพันธ์ หมายถึงการประชาสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นกลุ่มนักลงทุน ซึ่งแตกต่างจากการประชาสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นไปยังสื่อมวลชนอย่างสิ้นเชิง เพราะต้องนำเสนอสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตเกี่ยวกับการบริหารการเงิน และผลประกอบการ เพื่อแสดงความโปร่งใส มุ่งยก

ระดับคุณค่าของแบรนด์ และดึงดูดความสนใจของนักลงทุน
แน่นอนว่าต้องจัดแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนอยู่บ้าง แต่เป้าหมาย
สูงสุดคือการควบคุมความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาหุ้น
ให้เหลือน้อยที่สุด

มิตลีอีโรสังักตอยู่แผนก IR ฝ่ายวางแผนการเงินของ
บริษัท ซิมาโอเกะ จำกัด ซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ของซิมาโอเกะกรุ๊ป
กลุ่มบริษัทที่เดิมพันอนาคตไว้กับการพัฒนาพื้นที่สถานีชิบูยะ
ขึ้นใหม่

ซิมาโอเกะกรุ๊ปประกอบด้วยบริษัทในเครือกว่าสี่สิบแห่ง
โดยมีธุรกิจหลักห้าประเภท ได้แก่ บริการขนส่งทางราง
อสังหาริมทรัพย์ รีสอร์ท บริการที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตซึ่งมี
ห้างสรรพสินค้าเป็นหลัก และการก่อสร้าง

โครงการพัฒนาพื้นที่ใหม่ซึ่งเริ่มขึ้นในช่วงต้นศตวรรษ
ที่ 21 คือการรวบรวมธุรกิจหลักเหล่านั้นเข้าด้วยกัน บทบาท
ของแผนก IR ในโครงการที่นักลงทุนทุกคนต่างจับตามดู
ความคืบหน้านี้ คือการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางควบคุมการ
จัดการภาวะวิกฤต

ช่วงปี 2005 ถึง 2006 ที่มิตลีอีโรเพิ่งเข้าทำงาน
หัวหน้าทาเคนากะสอนว่า คำสำคัญที่ต้องระวังเป็นพิเศษคือ
“การปลอมแปลงความต้านทานแผ่นดินไหว”

กระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการ

ท่องเที่ยวได้ประกาศรายชื่ออาคาร 21 แห่ง ทั้งโรงแรมและคอนโดที่มีการปลอมแปลงข้อมูลความแข็งแรงในการต้านทานแผ่นดินไหว ทำให้สังคมวิจารณ์กันอย่างเดือดดาล ไม่เพียงแต่บริษัทต่าง ๆ จะถูกประณาม แต่เรื่องลูกกลามถึงขั้นที่ตำรวจต้องตั้งศูนย์บัญชาการสืบสวนร่วมและกวาดล้างจับกุมผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด

“ส่วนใหญ่เป็นการจัดการบังคับจับกุมผ่านคดีอื่น แต่เสียงสาปแช่งก็ยังระงมไปทั่วประเทศ จนต้องทำอย่างนั้นเพื่อให้เรื่องเงียบ”

ทาเคนากะพูดอย่างเคร่งขรึมคล้ายยังหวาดกลัวโทสะในครั้งนั้น

โชคที่ชิมาโอกะกรู๊ปไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นั้น แต่ทีมบริหารสมัยนั้นตระหนักได้ถึงความเสี่ยงที่เทียบเคียงได้กับความกลัว จึงมีมติให้เสริมกำลังทีมตรวจสอบการออกแบบในไซต์งานและทีมจัดการภาวะวิกฤตของแผนก IR ไปพร้อมกัน

และบัดนี้ในปี 2015 ผู้นำทีมจัดการภาวะวิกฤตของแผนก IR ที่ผ่านการปรับโครงสร้างมาหลายครั้ง ก็คือทาเคนากะผู้มีประสบการณ์ด้านประชาสัมพันธ์มายาวนาน ด้วยความที่ทาเคนากะสามารถอ่านเกมล่วงหน้าไปสองสามก้าวอย่างเยือกเย็นแล้วค่อยสั่งการ มิตสึฮิโระและสมาชิกทีมคนอื่นจึงไม่ต้องลังเลจนตัดสินใจไม่ถูก หรือยิ่งซ้ำแผลให้ลูกกลามด้วยผลพวงจาก

ข้อมูลผิด ๆ

สิ่งที่อันตรายที่สุดในการจัดการภาวะวิกฤตคือ การต้องแถลงอะไรบางอย่างโดยที่ยังเก็บงำข้อมูลบางอย่างไว้ พวกเขาทำได้เพียงแค่ออกแถลงการณ์ที่ไม่มีน้ำไม่มีเนื้อเหมือนแต่งเรื่องขึ้นจากอากาศ โดยไม่รู้เลยว่ามီးอะไรเกิดขึ้น เพราะเหตุใด และต้องทำอะไรเพื่อไม่ให้เกิดซ้ำ ได้ยินว่าบางบริษัทแทบจะต้องให้ข่าวเท็จ เพราะถูกเบื้องบนบังคับให้เซ็นสมองออกแถลงการณ์ที่แนบเนียนเหมือนไม่ใช่คำโกหกมากที่สุด

“ไม่มีงานไหนที่ทำแล้วรู้สึกเสียใจว่าไม่น่าทำเลยได้เท่ากับ IR ในบริษัทที่ชอบปกปิดข้อมูลเป็นประจำอีกแล้วละครับ ถ้ารับมือกับสื่อพลาด แล้วมีบทความออกมาแฉที่หลัง ครอบครัวก็จะหาว่าเราใช้โกหกไปอีก”

เขาเคยได้ยินคำพูดทำนองนี้จากสมาชิกทีมซึ่งมีประสบการณ์ทำงานในบริษัทอื่น โชคดีว่าที่ผ่านมามีตีสีอะไรไม่เคยเจอเรื่องแบบนั้น ทั้งหมดนี้ไม่ใช่แค่เพราะหัวหน้าอย่างทาเคนากะมีความสามารถ แต่ทีมบริหารยังทำตัว “น่านับถือ” ด้วย อย่างน้อยก็ในตอนี้

เมื่อถึงสถานีชินจูกุ เขาไม่ได้มุ่งหน้าไปยังฝั่งซากุระ-งาโอกะซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ แต่เดินออกไปทางฝั่งทางออกทิศตะวันออกซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานที่เกิดเหตุ

บริเวณนี้ถูกล้อมด้วยกำแพงก่อสร้างชั่วคราวจนกลายเป็น

“เขาวงกต” ซับซ้อน เนื่องจากพื้นที่ก่อสร้างมีการเปลี่ยนแปลง
ทุกเดือน กระทั่งมิตสึฮิโระที่รู้ตารางก่อสร้างยังหลงทางเป็น
ประจำ ผู้ใช้บริการทั่วไปคงเครียดกันไม่น้อย

ที่มิดูแลสื่อในพื้นที่ของบริษัทพยายามนำเสนอต่อผู้
บริการทั่วไปว่าเป็น “ทิวทัศน์ชั่วคราว” เพื่อให้พวกเขาเห็นชอบ
แต่ได้ยืนยันว่าไม่ค่อยได้ผลนัก อีกไม่กี่ปีข้างหน้าเมื่อการก่อสร้าง
เสร็จสิ้น โครงสร้างทางเดินก็น่าจะเชื่อมต่อกันทั้งสี่ทิศอย่าง
สะดวกจนน่าตกใจ แต่จนกว่าจะถึงตอนนั้นก็ยังมีแต่ต้องหาทาง
ทำให้พวกเขาชินกับ “ดันเจี้ยน” แห่งใหม่นี้ไปก่อน

ทั้งนี้แต่เดิมคำว่า “ดันเจี้ยน” เป็นฉายาของห้างสรรพสินค้า
ชิมาโอกะฝั่งตะวันออกซึ่งเคยตั้งอยู่ในบริเวณนี้ อาคารหลังนั้น
ขึ้นชื่อเรื่องผังโครงสร้างซับซ้อน แต่ตอนนี้ถูกรื้อถอนเรียบร้อยแล้ว
กระทั่งฝาท่อระบายน้ำใต้ชั้นหนึ่งยังถูกถอดออก และกำลังจะสร้าง
เป็นอาคารสูง 47 ชั้น ซึ่งมีชื่อเรียกชั่วคราวว่า “ตึกตะวันออก”

มิตสึฮิโระมุ่งหน้าไปยังไซต์งานก่อสร้างรากฐานของ
“ตึกตะวันออก” ที่ว่า เขาปลดล็อกประตูแบบใส่รหัสบนกำแพง
ชั่วคราวแล้วเดินเข้าไปข้างใน มองเห็นหลุมสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่
เปิดกว้าง ไกลกันมีฝาท่อระบายน้ำใต้ดินของแม่น้ำชิบูยะที่ถูก
ถอดออกวางตรงนั้น จุดนี้เคยเป็นส่วนหนึ่งของห้างสรรพสินค้า
ฝั่งตะวันออกนั่นเอง

ปกติที่กันท่อดระบายน้ำใต้ดินจะมีเพียงน้ำขังอยู่ตื้น ๆ

เท่านั้น บัดนี้กลับมีเสียงแม่น้ำไหลเชี่ยว นี่คือทอระบายน้ำ
ใต้ดินของแม่น้ำชีนุยะที่ถูกสร้างเพื่อไว้เวลาน้ำขึ้น ทอระบาย
น้ำทั้งสายหลักที่อยู่ใต้ถนนเมจจะเป็นทางผ่านของน้ำตามปกติ
แต่เฉพาะเวลาที่ปริมาณน้ำจากย่านเซนดากายะหรืออุดากะ
เพิ่มสูงขึ้น น้ำก็จะไหลเข้ามาในทอระบายน้ำใต้ดินของแม่น้ำชีนุยะ
ซึ่งอยู่ใต้ดินบริเวณหน้าสถานีชีนุยะ

— ค่อยยังชั่วที่ไม่ใช่การตรวจสอบข้อผิดพลาดในการก่อสร้าง
ระบบกันซึม

มิตสึฮิโระจินตนาการภาพตัวเองพยายามเพ่งมองทอ
ระบายน้ำเหม็นเน่าในสภาพเปียกปอนแล้วขลุ่ย ขึ้นทำแบบนั้น
เขาคงลั่นลัมหรือเกิดอะไรขึ้นสักอย่าง จนตัวเองกลายเป็นหัวข้อ
ข่าวอุบัติเหตุบาดเจ็บตาย ซึ่งมันไม่ขำเลยสักนิด

“สิ่งที่ต้องพึงระวังเวลาลงตรวจสอบ หนึ่งคือความ
ปลอดภัย สองคือความปลอดภัย สามคือความปลอดภัย”

มิตสึฮิโระนึกถึงสีหน้าจริงจังของทาเคนากะยามากำชับกับ
ลูกน้อง ขณะเดินขึ้นบันไดสำนักงานที่เป็นอาคารสำเร็จรูป เมื่อ
เปิดประตูชั้นสองเข้าไปข้างใน ก็เจอชายสองคนสวมปลอกแขน
“บ.ก่อสร้างชิมาโอกะ” ไว้บนชุดทำงาน คนหนึ่งกำลังคุยโทรศัพท์
แบบมีสายเรื่องพยากรณ์อากาศและงานก่อสร้างที่เริ่มขึ้นอีกครั้ง
ส่วนชายสูงวัยอีกคนลุกขึ้นแล้วเดินมาหามิตสึฮิโระ

“เอ่อ...ใช่คนของสำนักงานใหญ่ที่โทรมา...?”

ภายใต้เมืองใหญ่มีความลับอันน่าสยดสยองที่กลบฝังความพยายามไว้ในหลุม

มิดสึนาเกะ มิดสึอิโระ พนักงานแผนก IR ของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่ ได้รับมอบหมายให้ลงไปตรวจสอบชั้นใต้ดินของไซต์ก่อสร้างตึกระฟ้าแห่งใหม่ หลังมีข่าวลือแพร่สะพัดไปบนโซเซียลมีเดียว่า “ที่นี่เคยเกิดไฟไหม้” “แค่อยู่ก็ป่วยแล้ว” และ “เคยพบกระดูกมนุษย์” ซึ่งทำให้ภาพลักษณ์ของบริษัทเสียหาย

ท่ามกลางบรรยากาศชวนขนลุก ทั้งอากาศแห้งผกผิดปกติและกลิ่นเหม็นชวนคลื่นไส้ มิดสึอิโระได้พบสถานที่ประกอบพิธีกรรมลึกลับในชั้นใต้ดินซึ่งไม่มีระบุในแปลน ที่น่าตกใจกว่านั้น เขาพบหลุมขนาดใหญ่ที่มีชายคนหนึ่งถูกล่ามโซ่อยู่ที่ก้นหลุม มิดสึอิโระช่วยชายคนนั้นขึ้นมา โดยไม่รู้เลยว่า อาตรรพอันน่าสะพรึงที่หลับใหลอยู่ใต้พิภพกำลังสืบคลานตามขึ้นมาด้วย มันกัดกินทั้งชีวิตและสติของเขาทีละน้อย เขากับครอบครัวต้องประสบอันตรายถึงชีวิต

นี่คือสุดยอดนวนิยายสยองขวัญที่จะพาคุณดำดิ่งสู่ห้วงลึกของความพรั่นพรึง และทำให้หวาดผวากวนแสบหยุดหายใจ

หมวดวรรณกรรมแปลร่วมสมัย

539 บาท

Cover Illustration:
JUNG

Cover Design:
Surat orBank

Biblio

